

at den i dette Andragende givne Begrundelse kunde give Anledning dertil. Om begge disse Andragender skal jeg altsaa sige, at disse Forhold nylig have været Genstand for Rigsdagens Forhandling og Beslutning, og Rigsdagen har ydet de paagældende en Begunstigelse udover, hvad Skoleloven af 1899 tilsigtede. Jeg maa derfor nøjes med ganske at henstille, om der maatte være Anledning til paa ny at tage dette Spørgsmaal op for at yde de paagældende mere, end der for et Par Aar tilbage, da dette Spørgsmaal blev afgjort, fandtes rigtigt og rimeligt.

Jensen-Knudstrup: Jeg skal villigt indrømme, at det sidste Andragende er svagere begrundet end det første, og for saa vidt har Kultusministeren Ret i Betragtningerne desangaaende, men det første Andragende syntes jeg rigtignok fortjente en noget mere velvillig Modtagelse, end det fik. Det forekommer mig, at den ærede Kultusminister glemmer, at ved Revisionen af Skoleloven i 1904 optog vi Ordlyden fra Loven af 1902 med en Ændring, nemlig den Ændring, at den Betingelse bortfaldt, at Pogeskolen skulde overgaa til Forskolen i Hénhold til Lov af 1899, og det siges udtrykkeligt, at nu heretter bortfalder Loven af 1902, og den ny Bestemmelse i § 23 d. bliver Réttesnor for fremtidige Beregninger over Tjenesteløst. Det er denne Ændring, som disse Lærere støttest sig til, og det er en Realitet, som ikke kan bestrides, og derfor udtalte jeg, da jeg havde Ordet for at anbefale Indstillingen, at disse Lærere havde en klarere Adkomst til at komme i Betragtning end Lærerne, som søgte under det andet Nummer. Jeg indrømmer fuldt ud, at der er sket Hénsyntagen til de Lærere og Lærere, og at de i Regelen ere ueksaminerede.

Nu er Sagen altsaa bragt paa Omtale, og skønt vi ikke kunne rose os af, at Kultusministeren har taget sig af Henstillingen, er den offentlige Opmærksomhed dog vakt for Spørgsmaalet, og vi ville ikke lægge noget Pres paa at faa Indstillingen henvist og tager derfor de af mig i Forening med et andet æret Medlem under Nr. 1 og 4 udenfor Betænkningen stillede Hénsyningsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 1 og 4 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem, eller ere de bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Da ikke flere ønskede Ordet angaaende dette Afsnit, sluttedes Forhandlingen derom.

Formanden: Ogsaa ved dette Afsnit udbeder jeg mig Tingets Samtykke til at udsætte Afstemningen til et senere Tidspunkt. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Man gik derefter til Behandlingen af de *Finansministeriet* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstillingen Nr. 6 og Betænkningens Nr. 40 (se Tillæg B. Sp. 1531) samt Ændringsforslag Nr. 3 af Marott (se foran) angaaende Betænkningens Nr. 72 (se Tillæg B. Sp. 1505).

Ordføreren (Jens Busk): Der er af Udvalget kun foreslaaet at henvise et Andragende til Finansministeren. Jeg griber Anledningen til, da disse Invalidler i høj Grad interessere Tinget og ogsaa i mange Aar have interesseret mig, at fremhæve, at siden vi have faaet en Minister, som er lydhør for disse Invaliders Andragender, er der naturligvis færre og færre Andragender, der herfra henvises til Ministeren. I gamle Dage angik Hénvisningerne for største Delen Invalidler, men Finansministeren gør nu en saa human Fortolkning gældende, at vi ingen Grund have til at beklage os, og jeg finder derfor Anledning til, ikke alene for at yde Ministeren min Anerkendelse, men ogsaa til Gavn for Invaliderne, at minde om, at den Fortolkning, Ministeren giver, forskaaner os for disse mange Andragender.

Ved denne Lejlighed angaar Andragendet Husmand Jensen af Skaarup, Gørding Sogn, som har gjort Tjeneste ved 21. Regiment i 1864, og som angiver at være saaret i højre Ben under Kampene ved Dannevirke og at have været indlagt paa Sønderborg Lazaret. Efter Helbredelsen gjorde han Resten af Feltoget med og har først paa sine gamle Dage — han er nu 70 Aar — følt Ulemper af Saaret. Man skulde synes, at det var lige til. Det er den sædvanlige Historie, at nu, da disse Mennesker ere blevne gamle, mærke de Ulemperne af Strabadserne i Krigen, som de ikke have mærket tidligere. Det vanskelige er imidlertid, at man ikke kan finde noget om, at han har ligget paa Lazarettet. Der foreligger imidlertid tvende Erklæringer fra Mænd fra hans Hjemsted. Jeg skal ikke trætte Tinget med at læse dem op, de ere afgivne af velkendte